

Ennakkoratkaisukysymys

”Rikotaanko Belgian ja Luxemburgin suurherttuakunnan välisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 17.9.1970 tehdyn sopimuksen 15 artiklan 1 kappaleella, tulkittuna siten, että sen perustella saadaan rajoittaa lähdevaltion verotusvaltaa niin, että se voi verottaa Belgiassa asuvan ja luxemburgilaisen työnantajan palveluksessa työskentelevän työntekijän palkkaa ainoastaan siltä osin kuin ne on saatu työskentelystä Luxemburgin alueella, ja tulkittuna siten, että sillä annetaan asuinvaltiolle valta verottaa sitä palkan osaa, joka on saatu työskentelystä Luxemburgin alueen ulkopuolella, sekä tulkittuna siten, että työntekijän edellytetään olevan päivittäin pysyvästi läsnä työnantajansa toimipaikassa, vaikka on riidatonta, että objektiivisten ja todennettavissa olevien seikkojen perusteella ja joustavasti suoritettua oikeudellisen arvioinnin perusteella on niin, että hän käy tässä toimipaikassa säännöllisesti, ja edelleen tulkittuna siten, että siinä edellytetään tuomioistuimen arvioivan, muodostuuko jokin osuus työvuoden 220 työpäivästä tällaisesta eri paikoissa tehdystä päivittäisestä työstä ja mikä tämä osuus on, SEUT 45 artiklaa, koska se muodostaa verotuksellisen esteen, joka saattaa saada verovelvolliset luopumaan rajatylittävistä tehtävistä, ja loukataanko sillä yleistä oikeusvarmuuden periaatetta siitä syystä, ettei sillä varmisteta vakaata ja turvattua verojärjestelmää, jossa sellaisen Belgiassa asuvan työntekijän kaikki ansiotulot, jonka työnantajan tosiasiallinen johto sijaitsee Luxemburgin suurherttuakunnassa, vapautettaisiin kokonaisuudessaan verosta, ja siitä syystä, että verovelvollisen tulot voivat joutua kokonaan tai osittain kaksinkertaisen verotuksen kohteeksi ja ettei tällainen ennakoimaton järjestelmä tarjoa verovelvolliselle mitään oikeusvarmuutta?”

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 20.10.2017 – Peter Bosworth ja Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited ym.

(Asia C-603/17)

(2017/C 437/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Peter Bosworth ja Colin Hurley

Vastapuolet: Arcadia Petroleum Limited ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, onko työnantajan työntekijää tai entistä työntekijää (jäljempänä työntekijä) vastaan nostamassa kanteessa kyse Luganon yleissopimuksen II osaston 5 jaksossa (18–21 artiklassa) tarkoitetusta työsopimusta koskevasta asiasta?

1) Kuuluuko työnantajan työntekijää vastaan nostama kanne 18–21 artiklan soveltamisalaan jo sen perusteella, että työnantaja olisi voinut vedota moitittuun menettelyyn myös työntekijän työsopimuksen rikkomisena – vaikka työnantajan tosiasiallisesti nostama kanne ei perustu eikä siinä vedota kyseisen sopimuksen rikkomiseen, vaan siinä esitetään (esimerkiksi) yksi tai useampia erilaisia kanneperusteita, jotka esitetään tosiseikkoja ja riidan kohdetta kuvaavissa 26 ja 27 kohdassa?

2) Vaihtoehtoisesti: onko oikea arviointiperuste se, että työnantajan työntekijää vastaan nostama kanne kuuluu 18–21 artiklan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon kanne tosiasiallisesti perustuu, on työsopimukseen sisältyvä velvoite? Jos tämä on oikea arviointiperuste, seuraako tästä, että kanne, joka perustuu ainoastaan sellaisen velvoitteen rikkomiseen, joka syntyy työsopimuksesta irrallaan (ja joka ei ole, jos se on merkityksellistä, velvoite, johon työntekijä on ”antanut vapaaehtoisesti suostumuksensa”), ei kuulu 5 jakson soveltamisalaan?

3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?

2. Jos yhtiö ja yksityishenkilö tekevät (yleissopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun) sopimuksen, missä määrin yhtiön ja yksityishenkilön välillä on tarpeen olla alisteisuussuhde, jotta sopimus muodostaa 5 jaksossa tarkoitetun työsopimuksen? Voiko tällainen suhde olla olemassa silloin, jos yksityishenkilö voi määrittää (ja määrittää) yhtiön kanssa tekemänsä sopimuksen ehdot ja käyttää itsenäisesti määräysvaltaa yhtiön päivittäisessä liiketoiminnassa ja hoitaa tehtäviään itsenäisesti mutta yhtiön osakkaalla (osakkailla) on valta päättää tämä suhde?
3. Jos Luganon yleissopimuksen II osaston 5 jaksoa sovelletaan ainoastaan kanteisiin, jotka – ellei 5 jaksoa olisi – kuuluisivat sen 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, kuuluuko kanne 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan?
- 1) Onko oikea arviointiperuste se, että kanne kuuluu 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos moitittuun menettelyyn voitaisiin vedota sopimusrikkomuksena, vaikka työnantajan tosiasiallisesti nostama kanne ei perustu eikä siinä vedota kyseisen sopimuksen rikkomiseen?
- 2) Vaihtoehtoisesti: onko oikea arviointiperuste se, että kanne kuuluu 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon kanne tosiasiallisesti perustuu, on sopimusvelvoite? Jos tämä on oikea arviointiperuste, seuraako tästä, että kanne, joka perustuu ainoastaan sellaisen veloitteen rikkomiseen, joka syntyi sopimuksesta irrallaan (ja joka ei ole, jos se on merkityksellistä, velvoite, johon vastaaja on "antanut vapaaehtoisesti suostumuksensa"), ei kuulu 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan?
- 3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?
4. Tilanteessa, jossa
- 1) yritykset A ja B kuuluvat samaan konserniin;
- 2) vastaajana oleva X hoitaa de facto kyseisen konsernin toimitusjohtajan tehtävää (kuten Bosworth teki Arcadia-konsernissa: tosiseikkojen ja riidan kohteen kuvaus, 14 kohta); X työskentelee yhden konsernin yhtiön, yhtiön A, palveluksessa (ja on siten yhtiön A työntekijä) (kuten Bosworth oli tiettynä ajanjaksona tosiseikkojen ja riidan kohteen kuvauksen 15 kohdassa esitetyssä tilanteessa); kansallisen lainsäädännön mukaan X ei ole yhtiön B palveluksessa;
- 3) yhtiö A nostaa kanteen X:ää vastaan, ja tämä kanne kuuluu 18–21 artiklan soveltamisalaan; ja
- 4) toinen samaan konserniin kuuluva yhtiö B nostaa myös kanteen X:ää vastaan samankaltaisesta menettelystä kuin se, johon yhtiön A kanne X:ää vastaan perustuu;
- mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, kuuluuko yhtiön B nostama kanne 5 jakson soveltamisalaan? Erityisesti:
- 1) Määräytyykö vastaus sen perusteella, oliko X:n ja yhtiön B välillä 5 jaksossa tarkoitettu työsopimus, ja jos määräytyy, mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, oliko tällainen sopimus olemassa?
- 2) Onko yhtiötä B kohdeltava yleissopimuksen II osaston 5 jaksossa tarkoitettuna X:n työnantajana, ja/tai kuuluvatko yhtiön B X:ää vastaan esittämät (edellä 4 kohdan 4 alakohdassa esitetyt) vaatimukset 18–21 artiklan soveltamisalaan samalla tavalla kuin yhtiön A X:ää vastaan esittämät vaatimukset kuuluvat 18–21 artiklan soveltamisalaan? Erityisesti:
- a) Kuuluuko yhtiön B nostama kanne 18 artiklan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon se tosiasiallisesti perustuu, on yhtiön B ja X:n väliseen työsopimukseen sisältyvä velvoite?
- b) Vaihtoehtoisesti: kuuluuko kanne 18 artiklan soveltamisalaan, jos kanteessa moitittu menettely olisi merkinnyt yhtiön A ja X:n väliseen työsopimukseen sisältyvän veloitteen rikkomista?
- 3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?
-